

СЛУЖБА

часној породици светог оца нашег Василија Великог¹

На вечерњој

Стихире на *Господи возвах*, глас 2.

Цар свију Христос, ипостасна мудрост Очева, изабра из утробе матере њихове Емилије, и из дома оца њиховог Василија, и изли мудрост своју на слуге своје провидећи трудољубље њихово за своју пречисту Цркву, да речју истине, од Господа дарованом, ограђују стадо чувајући га од духоубилачких вукова и красећи се вечном

¹ Служба се може певати дан пре или после празника св. Василија Великог који је 1. јануара или на повечерју тог дана.

славом, Василија Великог и Григорија јерарха са Петром богоносним.

Радујте се, родитељи који чеда своја Господу приведосте, правило подвига и љубави, чистотом својом даровима духовним се обогатисте, благородни Василије презвитеру са преподобном Емилијом, благороднима се начинисте, јер Бога настањеног у срцу имасте, и њега, животодавца станишта се показасте, вечнославни.

Духа мудрости и љубави Божје примисте, Који од Оца вечно исходи, а силе Своје своје вама дарова и у истинско мудрољубље вас узведе, свештенослужења Тројици Надсветој, Оцу од кога исходи и Сину кроз кога проистиче, а који се од Оца рађа, и њему, Духу живота; Тројицу неизрециву славословисте, Василије Кесаријски и Григорије Ниски, Кападокије најславнији изданци, са Петром Севастијским јерархом, њој се увек молите за нас који вас поштујемо.

Слава, глас 1.

Света и благочестива породице, Христу женику се заручисте, отуда вас песмама славимо, свети: радујте се, Василије, Григорије и Петре, Цркви – прекрасној невести Христовој архијерејством се заручисте; радуј се, блажена Макрина, девственошћу се и ти небеском женику заручи; радуј се, Навкратије прекрасни; радујте се, Василије и Емилија, јер живот ваш беше икона љубави Христа и Цркве; радујте се, многи плод родисте освештени; радуј се, хоре целомудрени; радуј се, часна породице.

И сада, празника.

Слава, глас 6.

Као Авраам и Сарра Исаака, Захарија и Јелисавета Јована, Јоаким и Ана Дјеву Марију, и ви, Василије и Емилија, десеторо деце своје Богу посветисте у истини, правди и чистоти; сами себе и једни друге Господу принесосте и вољи његовој следовасте; са свеблаженим Василијем, Макрином и Навкратијем, Петром и Григоријем и са свима Господом прослављенима, са којима слободу имајући пред Христом, за нас се помолите.

И сада, празника.

Тропар, глас 5.

Кападокије славне благородни изданци, Василије презвитеру и Емилија преподобна, Велики Василије Кесаријски небојављени, Григорије Ниски и Петре Севастиијски јерарси, Навкратије праведни и Макрина блажена, молитe се за нас Господу који вас славимо.

Слава, И сада, празника.

На јутрењу

Канон, глас 5.

Песма 1.

Ирмос: Христос се јави на земљи избављајући род наш од идолопоклонства. Њему јединоме певајмо јер се прослави.

Гранчице доброизникле од тебе су, свети, произишле, свештена деца твоја, Василије старији, са којом њему јединоме певаш.

Црквени јереју, Василије богоносни, Кесарије славо, утврдивши живот свој на заповестима Христовим, њему јединоме певаш.

Христа јављеног на земљи да просветли свет и крштаваног од слуте, проповедао си, презвитеру Василије.

Богородичен: Једина благословена, богообрадована, која си благословима човечанство обрадовала, Христа моли са божанственим оцима, пречиста, да нас помилује.

Песма 3.

Ирмос: Утврди нас, Боже Спасе, силом својом и уздигни рог Цркве своје, која те православно хвали.

Утврдио си, Боже Спасе света, у побожности децу Емилије, са којом те она православно хвали.

Красећи се побожношћу и милостињом, брижна мати Емилија, подвижнице Христова, уздигла си славу Цркве Божје.

Од старина имајући благослов Макрине исповеднице и Григорија Неокесаријског чудотворца, обогатила си се, Емилија.

Богородичен: Ти која си милост небеску примила, моли Христа да се смилује мени грешноме и заустави бујице мојих страсти, дубину греха исушујући, и да ме спасе јер те светло прослављам.

Сједален, глас 4.

Истоимена рођаци својој славној, ученици Неокесаријског Григорија чудотворца и исповедници имена Божјег, њену си честитост

наследила, преподобна и непорочношћу украшена, Макрина блажена, моли нам од Христа велику милост.

Слава. И сада, празника.

Песма 4.

Ирмос: Чух глас силе Господње и прославих, Човекољупче, недостижну твоју силу.

Ослонче Цркве Христове, упориште правоверја, поборниче догмата божанствених, оче Василије Велики, тебе ради славимо недостижну силу Божју.

Јавио си се црквена светлост незалазна, Велики Василије небојављени, Тројице славитељу.

Велики јерарше, јасно утврђење самоистине богооткривене, моли се за нас који прослављамо недостижну силу Господњу.

Богородичен: Стојећи са десне стране Христа, као царица, у одећи позлаћеној, богообрадована, Царство небеско молитвама својим измоли нам, свенепорочна.

Песма 5.

Ирмос: Засијај, Христе Боже, светлошћу свога разума, и просвети срца наша и спаси душе наше.

Светлост Божјег разума обасја те, Григорије, предстојатељу Нисе, и просветли срце твоје и Цркве јерарха те показа.

Устреми се богомудрост твоја на безумне војске јеретика, Григорије, победе славне носиоче.

Ниски уме богоозарени, Григорије чудесни, моли да нас Господ обасја светлошћу свога разума.

Богородичен: Творац све твари, који је и тебе с љубављу начинио, богоблагодатна, јавља се од тебе као телоносац, избављајући крајњом љубављу човека од пропасти.

Песма 6.

Ирмос: Завапих свим срцем својим ка Милостивом Богу, и услиши ме из ада најдубљег и изведе из пропасти живот мој.

Радујући се браћи својој, у божанским стварима чудесном Василију и Григорију, ти си се, Петре, њима приопштио.

Јерарха Севастије Христос те показа, живот свој си ка њему, Петре, устремио и Милостиви те из пропасти изведе.

Браниоче црквени, Петре, ограду начини својим молитвама и јеретичка бунтовања одбаци.

Богородичен: Ти која си исправила Евин пад, подигни ме палог у пропаст злобну, молитвама својим, Дјево, и богочасних отаца и матера.

Кондак, глас 3.

Данас светих узвишени сабор верни славе од срца кличући: Василије истински Велики с родитељима часним и браћом свештеном и сестрама мудрим, Христа Бога моли за спасење душа наших.

Икос

Ево, славља монашког кога општежитељи и пустињаци, монаси и монахиње заједно, светло савршавају кличући: Василије, основе манастирског живљења и устројитељу правила монашких; Григорије, похвало пустињака који се зарад чистог боговиђења у безметежности подвизавају и девственољубитељка Макрина, која си као неокаљана невеста заручена Христу Исусу; божанствена светила васељене, Христа Бога молите за спасење душа наших.

Песма 7.

Ирмос: Благословен си, Боже који видиш бездане и на престолу славе седиш, преопевани и пеславни.

Скривено од људи житије ти си једини виде, Господе, и прославио слугу свога Навкратија.

На престолу славе узвишеног видевши, Навкратије, целомудријем испуњени, ход свој к њему си управио.

Богобојажљиви Навкратије, удаљивши се од пролазности светске, у мудрољубивом житију си засијао.

Богородичен: Из тебе нам засија назалазно Сунце, свесветла Мати, Христос Бог наш који просвећује оне у тами незнања, Богородице.

Песма 8.

Ирмос: Од Оца рођеног пре векова, Бога Логоса, певајте, свештеници, људи, преузносите у све векове.

Монахиња славо, Макрина, чистотом телесном си украшена, молитвом и испосништвом богопрослављена, преподобна.

Бога Логоса си подвижништвом певала, придруживши се браћи својој богоречитој. Макрина, моли се за нас.

Као принос увек пријатни, Логосу приневши саму себе, измарајући се у подвигу, стекла си, Макрина, вечно блаженство.

Богородичен: Сионе, избрани царски граде, учини ме житељем небеским молбама пречисте Дјеве ка предобром сину њеном, првенцу сионском.

Песма 9.

Ирмос: О, чуда, које је, дакле, извршено у теби, Богородице! Обнавља се природа, и Бог постаје човек, кога у две природе, богословећи, величамо.

Украс црквеног клира, показала се се, међу ђаконисама, Теозевија, великом побожношћу украшена.

Од великог твог супруга побожност и од Назијанзина Григорија искуствено живљење примивши, обогатила си се, Теозевија.

Теозевија прекрасна и Макрина исповеднице старија, побожности породичне корене, молите се за оне који, богословећи, светопохвално певају.

Богородичен: Пророк те виде као светли свећњак, пречиста, који свећу духовну Христа држи. Њиме се просветлисмо и тебе хвалимо, Богородице, који смо некада у тами страсти својих безнадежно лежали.

Свјетилен, глас 3.

Благочестиви доме аристократе Василија, презвитера кесаријског, скупа вас прослављамо, јер светлост достигосте вечну, којом све обасја Христос јавивши се свету.

Слава. И сада, празника.

Слава на стиховње, глас 5.

Божанствена двојице и истокрвна, равночасна и преузвишена: небојављени Василије, пастиреначелниче кесаријски, и прекрасни Григорије, предстојатељу ниски, свесветли спомен породице ваше савршавајући, овако певамо: радујте се, кападокијски потомци; радујте се, врхови богослова и отаца величине; радујте се, стубови непоколебиви Цркве, ви Аријево и Евномијево безумље посрамисте; радуј се, оче Василије, који си све научио Духа обожавати са Оцем и Сином заједно; радуј се, оче Григорије, предубоки уме философије и тајносагледатељу; радуј се и ти, Петре Севастијски са Макрином преподобном, који се молите за јединство Цркве.

И сада, празника.